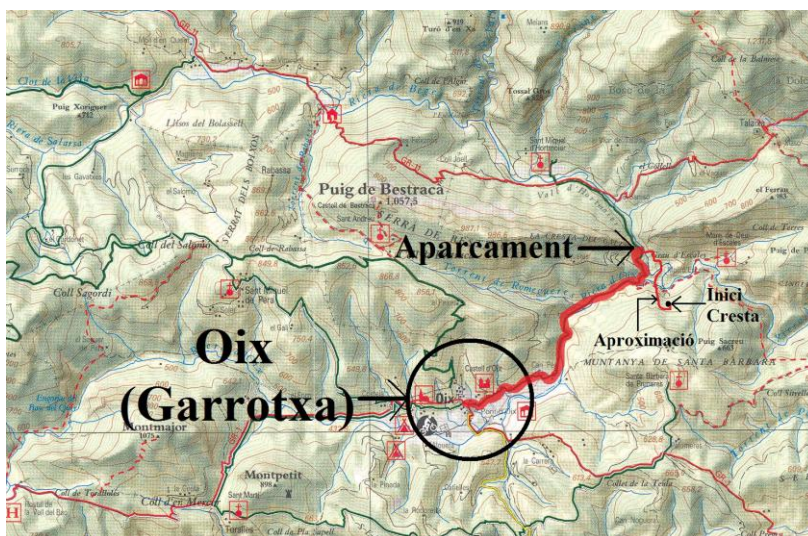

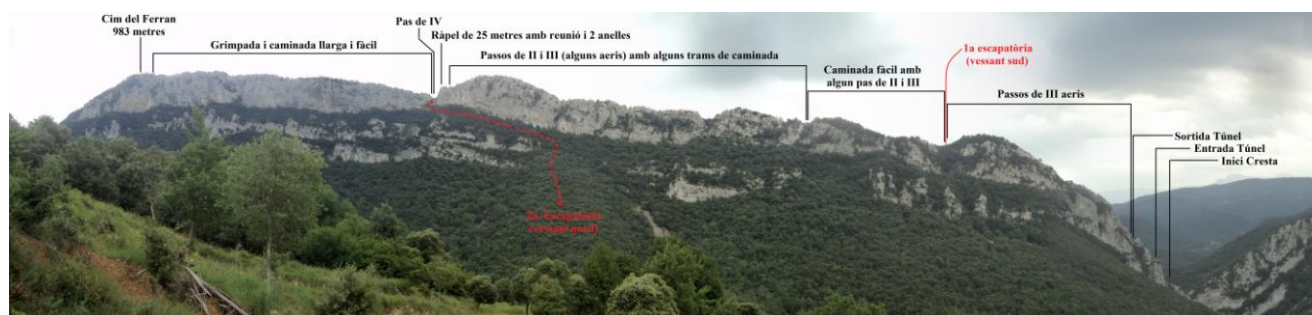
La Cresta de Ferran (Alta Garrotxa)

En aquesta ocasió, he aconseguit enganyar un parell de companys perquè m'acompanyin en una cordada de tres a fer tot el recorregut per la Cresta de Ferran, prop de Oix, a l'alta Garrotxa.

Mapa de situació i aproximació a la cresta de Ferran des del municipi d'Oix.

Després d'un intent en què vam haver d'abandonar a mitja cresta per culpa de la pluja, el setembre passat (2013) aquest cop, (19 d'agost de 2014) el temps ens ha respectat i hem pogut fer la cresta sencera !

La cresta de Ferran vista des de la seva vessant nord amb croquis de cada una de les seves parts més destacades.

Excel·lent Cresta en un entorn molt feréstec i poc transitat. La pedra és calcària de molt bona qualitat i l'entorn, lluny de el que ens té acostumats el Pirineu, és ple de prats i boscos que s'omplen de colors a la tardor.

APROXIMACIÓ

Per accedir al municipi d'Oix, des d l'autovia de l'Eix Pirinenc (A-26 d'Olot a Besalú) prendrem la sortida 75 (Montagut i Oix, Sant Jaume de Llierca i Castellfollit de la Roca). Seguirem per la N-260z direcció Montagut i Oix fins a trobar la rotonda que ens fa desviar a la dreta per la carretera GIV-5221 direcció a Oix.

Un cop arribem a Oix, seguirem per una pista que indica Cal Pei (que passarem de llarg) i Sant Miquel d'Hortmoier. La part final de la pista no és apte per a turismes, però amb un vehicle 4x4, podem arribar fins al Grau d'Escales on deixarem el cotxe.

L'aproximació a peu a la cresta comença des del Grau d'Escales, des d'allà, prenem el camí que surt cap a Talaixà (marcat amb el GR 11). Creuem la palanca de del Samsó i continuem uns metres pel GR, deixem un petit pont de pedra a la nostra dreta i just després, deixem el GR per marxar per un petit corriol emboscats que marxa cap a la dreta. El camí, bastant fressat, puja suaument i de seguida tomba a la dreta per anar a buscar l'inici de la cresta just per sobre de la Riera de Beget.

Just en arribar a un punt on hi ha un petit mur de pedra a la nostra dreta on podem veure just a sota nostre la Riera d'Oix, veiem el primer senyal (Fletxa vermella) que ens marca l'inici de la cresta.

Marca que ens indica el punt on deixem el Camí per començar la cresta

CRESTA

Just a la part de sota del gran diedre, trobem un parabolt que ens indica l'inici de la via. De d'aquí, pujem directe per anar resseguint el diedre per la seva part més interior amb bones preses i passos de III°. A la dreta, a pocs metres de la sortida del diedre, ens trobem una de les curiositats de la via, un immens túnel que hem de creuar pel seu interior. Un cop a dins, sortim per la seva segona obertura a l'esquerra per anar a parar, ara si, al fil de la cresta, que ja no deixarem fins al cim del Ferran.

Dins del túnel a l'inici de la Cresta de Ferran

A partir d'aquí, en passos de II° i III° seguim l'estreta i àeria cresta fina a arribar a un primer coll, on vam haver de plegar la primera vegada per culpa de la pluja. És una escalada fàcil però àeria entre els grans blocs de pedra calcària on sempre en trobem algun que es mou una mica i per això haurem d'anar en compte.

Enfilats al fil de la cresta al primer tram

Un cop passat el primer coll, la cresta perd verticalitat per pujar al segon dels pics, i en passos de IIº amb molts arbres on es poden col·locar ancoratges arribem al ràpel que hi ha a la meitat de l'itinerari. Una reunió amb 2 parabolts amb anella ens indiquen el punt exacte. Aquest ràpel, (25 metres) el farem lleugerament desviats a la dreta de la reunió, per un petit diedre que ens portarà directament al coll per continuar amb la cresta.

Inici del ràpel a la meitat de la cresta

Un cop fet aquest ràpel, ens tornem a encordar per continuar la cresta, i és aquí on hi ha el pas més complicat de la cresta, un pas de IVº, que és d'uns 15 metres, però que estem obligats a passar si volem continuar la cresta. Iniciem el pas lleugerament desviats a la dreta per posar un ancoratge en un petit arbre i continuar, aquest cop cap a l'esquerra per sobre d'un gran bloc amb una fissura a la part alta. Un cop superat aquest bloc, tornem a seguir cap a la dreta per passar entre uns grans blocs una mica inestables i continuar resseguint per la cresta ja amb trams de corda fàcils de IIº. Un cop passat el segon petit pic, just a un coll ample ple d'arbres, ja ens desencordem per fer l'últim tram de la cresta, que el farem caminant entre blocs de pedra lleugerament desviats per la vessant sud de la cresta fins a arribar al Pic de Ferran, a 983 metres.

La cordada sencera al cim del Ferran, després de fer la cresta

DESCENS

Des del cim. baixarem en direcció Est seguint un fresat camí que es desvia de seguida cap a l'esquerra per anar a baixar pel mig del bosc cap a Talaixà. Des del nucli despoblat de Talaixà, ens desviem a l'esquerra resseguint la cresta per la seva vessant Nord seguint les marques grogues (Oix) i el GR 11 (Beget) fins a tornar a la palanca de Samsó per tornar a prendre el camí de tornada cap al cotxe (1 hora).

Vista de la cresta de Ferran des de la seva vessant Nord

Descripció de la cresta : Cresta continua i llarga on gaudirem de bones vistes i una pedra excepcional.

Dificultat : BD (IV-) La via només té un parell d'escapatòries.

Dificultat màxima obligada : IV-

Recorregut : 1600 metres de cresta, amb un desnivell acumulat de 400 metres des del Pont Trencat.

Horari : 30 minuts d'aproximació des del Pont Trencat, 6 - 7 hores per la cresta i 1 hora pel descens.

Orientació : La cresta va de Oest a Est

Material : Corda de 50 - 60 metres, joc de tascons, joc de friends i alguna baga llarga. Portar aigua per tot el recorregut, ja que només en trobarem a la riera de Beget, a l'inici i final de la jornada.

Època de l'any : Evitar fer-la en dies calorosos d'estiu, i molt aconsellable de setembre a novembre per les vistes i colors que ens oferirà la tardor. També aconsellable a al primavera, tot i que haurem de sortir d'hora per aprofitar la llum del dia, ja que el recorregut és llarg.

Mapa : Editorial Alpina 1:25000 Alta Garrotxa.